

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 22P/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713202607
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5713202607.14

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti

K. X., L.. XX. XX. XXXX, na čas do plnoletosti zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, toho času zastúpeného JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v Bratislave, Konventná 9, a

maloletého S. C. X., L.. XX. XX. XXXX

zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, deti rodičov: matky C. X., L.. XX. XX. XXXX, J. C., A.. D.T. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v Bratislave, Konventná 9 a otca K. X., L.. XX.XX.XXXX, J. J. XXX, XXX XX G., v konaní právne zastúpeného Mgr. Hubertom Weisom, advokátom so sídlom v Martine, E. B. Lukáča č. 2, maloleté deti bytom ako matka, v konaní o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva takto

r o z h o d n u t i e :

Za obdobie od 19. 02. 2013 do 30. 11. 2013 dlh na výživnom nevznikol.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa návrh matky zamietajú.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19. 02. 2013 sa matka domáhala, aby súd zveril mal. K. X., L.. XX. XX. XXXX a mal. S. C. X., L.. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil výživovú povinnosť voči mal. K. X. vo výške 600 eur mesačne a voči mal. S. C.W. X. vo výške 400 eur mesačne počnúc dňom 01. 01. 2013. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že otec sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval 05. 11. 2011 a žije s inou ženou. Uviedla, že náklady spojené s bývaním v 4-izb. byte, kde s deťmi žije, hradí otec detí. Od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti na výživu detí neprispieva ani pre deti nezakupuje žiadne veci. Staršiemu synovi platí školné a mladšiemu stravné. Upozornila, že otec je zamestnaný v spoločnosti Shell Slovakia s.r.o. ako obchodný zástupca a jeho mesačné príjmy sú okolo 2.000 eur. Okrem toho podniká v spoločnosti Sardex, s.r.o..

Súd vo veci prvýkrát dňa 03. 06. 2013 vyhlásil rozsudok, ktorým deti zveril matke a otcovi určil výživné v sume 300 € mesačne na S. a 450 € na K. s účinnosťou od 19. 02. 2013, vo zvyšku návrh matky zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 O. s. p..

Potom čo Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením sp. zn. 10CoP/80/2013 rozsudok okresného súdu zrušil vo všetkých výrokoch mimo výroku o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a vec vrátil na ďalšie konanie.

Súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere a dňa 17. 06. 2015 vyhlásil opätovne rozsudok, ktorým zaviazal otca s účinnosťou od 19. 02. 2013 do 04. 09. 2014 platiť výživné na K. X., L.. XX. XX. XXXX v sume 450 € mesačne a na maloletého S. C. X., L.. XX. XX. XXXX v sume 300 € mesačne, určil dlh na výživnom na maloletého K. X. za obdobie od 01. 12. 2013 do 04. 09. 2014 v sume 2 684 € a zaviazal otca k povinnosti splácať ho splátkami po 350 € mesačne, a dlh na výživnom na maloletého S. C. X. v rovnakom období určil v sume 1 909,33 €, pričom zaviazal otca splácať dlh v splátkach po 250 € mesačne. Vo zvyšku uplatneného nároku na čas od 05. 09. 2014 konanie zastavil a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p..

Voči podanému rozsudku podal odvolanie K. X. a Krajský súd v Žiline po tom, čo mu bol spis predložený 18. 09. 2015 vrátil 19. 10. 2015 vec ako predčasne predloženú.

Vo svojom podaní Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uviedol, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj obdobím od 19. 02. 2013, v podstate už od 01. 01. 2013 do 30. 11. 2013 ale vo výrokovej časti stanovil iba výšku dlhu za obdobie od 01. 12. 2013 do 04. 09. 2014. Z obsahu odvolaní je pritom zrejmé, že odvolatelia namietajú nesprávnosť rozhodnutia predovšetkým práve vo vzťahu k obdobiu od 19. 02. 2013 do 30. 11. 2013 (presnejšie do 31. 07. 2013) a týmto námietkam však nezodpovedá žiadna časť výroku prvostupňového rozhodnutia. Preto krajský súd považoval za žiaduce vydanie doplňujúceho rozsudku podľa § 166 ods. 1 O. s. p. ohľadne dlhu na výživnom od 19. 02. 2013 do 30. 11. 2013 a v záujme komplexnosti a jednoznačnosti je na mieste doplniť napadnutý rozsudok i o výrok o zamietnutí návrhu matky v prevyšujúcej zvyšnej časti, čo by rešpektovalo aj kontinuitu rozhodovania súdu prvého stupňa a tým tiež legitímnych procesných očakávaní účastníkov, ktorí v poradí v prvom rozsudku vo výrokovej časti rozhodol tak o zamietnutí návrhu matky vo zvyšku ako i o dlžnom zročnom výživnom v tom čase za obdobie od 19. 02. 2013 do 31. 05. 2013.

Vzhľadom na pokyn krajského súdu, súd potom postupoval v zmysle ust. § 166 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého ak nerozhodol súd o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo predbežnej vykonateľnosti môže účastník do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť doplniť aj bez návrhu.

V tomto prípade súd vydal dňa 21. 01. 2016 verejne na pojednávaní doplňujúci rozsudok bez návrhu ale v zmysle pokynu odvolacieho súdu. Vo výrokovej časti rozsudku súd rozhodol tak, ako je v ňom uvedené o dlhu na výživnom od 19. 02. 2013 do 30. 11. 2013 a o zvyšku uplatneného nároku návrh matky zamietol.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že matka žiadala priznať výživné už od 01. 01. 2013, avšak návrh na súd podala až 19. 02. 2013, kedy začalo súdne konanie.

Súd v tomto smere sa stotožnil so svojim prvým rozhodnutím vo veci, keď postupoval v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého právo na výživné sa nepremičuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Výživné súd určoval len od podania návrhu, pretože matka v konaní nepreukázala žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali spätné určenie výživného pred dňom podania návrhu, a vo výške v ktorej ho žiadali, preto súd návrh matky vo zvyšku zamietol.

Pokiaľ súd konštatoval, že na výživnom od 19. 02. 2013 do 30. 11. 2013 dlh na výživnom nevznikol, súd poukazuje na svoje zistenia, ktoré uviedol v tomto smere už v prvom rozsudku zo dňa 03. 06. 2013, keď súd zistil, že aké platby v období od 19. 02. 2013 do 31. 05. 2013 vynaložil otec na výživu obidvoch maloletých detí a na úhradu nákladov domácnosti, ktorú matka s deťmi viedla.

V ďalšom potom súd poukazuje na odôvodnenie svojho rozsudku zo dňa 17. 06. 2015 kde konštatoval, že z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že otec potom od júna 2013 až do novembra 2013, na základe prvého rozsudku Okresného súdu Martin, prispieval na výživu sumou 750 € a kde konštatoval, že súd nezmenil svoje závery ohľadne toho, že vzhľadom na plnenia, ktoré otec poskytoval do konca mája 2014, na výživnom neexistoval dlh, a to až do konca novembra 2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, štvormo (§ 204 ods.1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného Zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).